

ши благородни по сѣчка Болгарїа като въ Свищовъ, Рухчѣкъ, въ Тѣрново, въ Шѣменъ, Котелъ, Сливенъ, Зѣара, Казанлъкъ, по Грѣчески хоратѣватъ, и на всѣкъ дѣнь четатъ, пишатъ, и безъ него неможатъ. За това трѣба Грѣческїо мѣзыкъ да се въ вѣжда повече въ Болгарїа, защото ѣ потребенъ многѡ: и Славѣнскїо трѣба да се предпочита като ѣднѣ майка, а Грѣческїо трѣба да ѣ не исхѡденъ, и да се почита като ѣднѣ доилица, да дои и пои сегішнытѣ и послѣднытѣ млѣды ѡ расли съ преслѣдкото си млекѡ, какъ то ѣ поила предѣ толкова вѣкове и нѣиннытѣ си и странни толкова ѣзыцы и племена: и да бѣде ѣдинъ изрѣденъ оучитель и наставникъ, какъ то ѣ оучилъ и наставлявалъ до нынѣ и всегда сѣчкитѣ просвѣщенны народы.

Нѣи ѣмамы и дрѣги доволны примѣры защѡ по Болгарїа по нѣкои си мѣста се ѣ предавалъ и самы Славѣнски мѣзыкъ съ Грамматика, но твърде малка полза ѣ принѣслъ: ами защѡли; и то за тѣмъ причина. Яла ѡ грѣческїатъ ѣ голѣма, и всѣмъ ѣвна. Но щѣ рѣчатъ, чѣ и Грѣчески школи ѣ ѣмало по